

Đường CTĐVN, Đường Hội Tụ Chính Khí Cứu VN Khỏi Ách Nô Lệ CS.

Việt Thục Nhân (VTN)

Binh pháp Tôn Tử viết: “biết mình, không biết người , một thắng một bại. Biết người không biết mình , một bại một thắng. Biết người biết mình, trăm trận trăm thắng.” Biết mình đồng nghĩa với nhìn vào thực lực, thực trạng của mình để đánh giá một cách khách quan so với thực lực của người.

1. Thực Trạng VN.

Một bài viết của Huyền Chiêu dưới hình thức một lá thư gửi cho người anh ở Hải Ngoại. Lá thư này tự nó đã lột tả một thực trạng không chỉ là rách nát mà là tàn lụi thành tro rụi. Nước Việt sau những tranh giành về quyền lực, và sau cùng rơi vào tay Cộng Sản đã bị phân hóa tận gốc rễ, tươi tắn và tàn lụi như những đồng tro tàn(xem [Người Đi Trên Đống Tro Tàn](#))

Nước VN bây giờ trở nên một vùng đất cha chung không ai khóc, chúng tranh giành nhau từng tấc đất, nhưng cả đất nước VN thì không một ai ngó ngang đụng chạm gì tới, vì thế mất nước đến nơi rồi mà chúng vẫn một mực tranh giành tấc đất cho riêng chúng. Dĩ nhiên nước mất rồi thì còn đâu tấc đất của cá nhân mà tranh giành. Biết thế nhưng theo chủ trương của Cộng Sản thì mọi sự đều là “vô” không ai được làm chủ mà Nhà Nước làm chủ. Nhưng Nhà Nước là ai? Vì mọi sự đều là vô thì Nhà Nước tức là một hồn ma làm chủ để chúng tha hồ lạm dụng tranh giành . Hồn ma cộng Sản là vô gia

đình, vô tổ quốc, vô dân tộc, vô tôn giáo. Nói tóm lại mọi sự đều là một chữ Vô (không). Đã nói là vô gia đình thì còn nói gì đến cha mẹ anh em họ hàng, vì thế mà CS Việt Nam đã đấu tố cha mẹ mình, giết hại anh em mình, nói chỉ đến họ hàng bạn bè. VôTổ Quốc nên CSVN bất chấp mọi truyền thống lịch sử, bất chấp hồn thiêng sông núi, bất chấp công lao của những Tiên Nhân đã xây dựng và bảo vệ Đất Nước. Và ngay cả hiện tại, người nào xây dựng và bảo vệ đất nước là chống lại Nhà Nước CSVN. Vậy mà chúng còn gọi là Nước VN. Đối với CS thì còn gì là nước VN. Nước VN nay trở thành CS mà chủ nhân là đảng CS Trung Cộng. Vì thế việc chiếm đóng Hoàng Sa, Trường Sa đối với CSVN là chuyện hiển nhiên. Và Nước VN là nước của CS chứ đâu còn là một quốc gia mang tên gọi là Việt-Nam nữa. Cũng vì thế người VN nào dám chống lại sự xâm lăng của Trung Cộng thì bị đảng CSVN đàn áp và gán vào tội phản loạn, có khi đưa vào tù. Cái mâu thuẫn của CSVN là lý thuyết buộc chúng phải mất đi cái hồn VN và thay thế bằng cái hồn ma CS. Trong thực tế, lý thuyết CS ấy là khổng tưởng là hồn ma nhưng hồn của chúng vẫn là người VN. Có bóc đi ngàn vạn lớp vỏ đắp trên thân xác chúng thì chúng vẫn là người VN. Chúng bị mâu thuẫn với lý thuyết đã là CS thì còn gì là ranh giới VN-Trung Hoa, Việt Cộng hay Trung Cộng. Ấy là chưa kể đến chủ trương và lý thuyết CS là vô dân tộc. Đã là vô dân tộc rồi thì còn gì là Việt Cộng- Trung Cộng. Cũng chính vì lý thuyết CS và vô tưởng mà trong thực tế Việt Cộng và Trung Cộng cũng đánh đấm lẫn nhau suốt. Tuy thế, Việt Cộng không dám tách rời khỏi Trung Cộng vì cái họng súng chúng dùng để đàn áp, đè bẹp, bóc lột dân chúng thì sau lưng CSVN là bị chính họng súng của Trung Cộng dí vào sau lưng chúng. Không gia đình, không Tổ Quốc, không dân tộc, không tôn giáo thì cảnh sống trong xã hội này sẽ là những gì? Thừa con người sống trong xã hội chủ nghĩa này sẽ chỉ là những con người sống cho cá nhân họ vì thế mà cá nhân ấy sẽ bất chấp mọi thứ để giành giật cho mình. Kẻ yếu là nô lệ, nô bộc, là phụ thuộc phục vụ cho ta. Nếu ta muốn nó sống thì nó sống, muốn nó chết thì nó phải chết. Chính cá nhân ấy tự biến mình thành chúa tể, lãnh chúa là thế đó Một xã hội như thế không gọi là đồng tro tàn thì gọi là gì?

2. Thực Trạng Người VN tại Hải Ngoại.

- Thành công mọi mặt -gởi tiền bạc giúp đỡ. - Không thể hội tụ vì không có một chủ thuyết duy nhất phục chúng.

Người Việt có mặt hầu hết các quốc gia trên thế giới. Sống ở nước người, người Việt biết mình là người VN thật rõ nét, nhưng lại là người bị mất nước,

Họ đã bỏ lại sau lưng quê cha đất tổ, nơi chôn nhau cắt rún đi định cư trên vùng đất lạ quê người. Một điều thật nực cười là những người Việt ở Hải Ngoại là những người tha thiết với quê hương, gia đình, dân tộc thì phải ngàn trùng xa cách quê hương. Còn CS la kẻ bán nước, diệt dân tộc thì lại nắm giữ khư khư đất mẹ. Người VN nơi xứ người ngậm ngùi thương tiếc muốn cứu quê hương khỏi chế độ "VÔ" mọi thứ trừ lòng ích kỷ hại người. Nhưng họ không thể đoàn kết thành một khối để nói lên tiếng nói của mình. Người Việt sau gần 40 năm nơi xứ người, đã và đang thành công trên nhiều lãnh vực. Người Việt tạo được cái uy tín thật rõ nét khác với các dân tộc Á Châu khác cũng đang sinh sống nơi xứ người. Người Việt sống thành cộng đoàn để duy trì văn hóa nếp sống Việt. Những tiệm bán thực phẩm và nhà hàng ăn (restaurant) của người Việt đang mọc lên như nấm ở Hoa Kỳ. Nhiều người Hoa Kỳ đã thưởng thức các món ăn này và cho nhận xét là thực phẩm của người Việt thật tuyệt vời, vượt xa hẳn thực phẩm của người Hoa (chinese). Điểm mặt các sắc dân di trú trên khắp thế giới để cho thấy cái đặc thù và tinh túy của người Việt. . . . Dân Do Thái là dân di trú trên thế giới lâu năm nhất. Họ đi tới đâu cũng giữ truyền thống của mình và bắt người khác phải tôn trọng truyền thống của họ. Họ đã tạo ra và nắm đầu các guồng máy ngân hàng thế giới. Họ cũng nắm đầu nhiều vị trí chính trị quan trọng trong các nước. Họ đã đào tạo nhiều chuyên viên về y khoa, luật, khoa học và thương mại thương lưu. Họ không nắm quyền trực tiếp, nhưng có đầy quyền lực và sai khiến những người có quyền lực. Người Trung Hoa nổi tiếng về thực phẩm ăn uống (restaurants) và võ thuật kong-Fu, marshal art. Người Việt hiện chỉ có ngành nail là nổi bật, có mặt khắp ngõ ngách như chinese food của người Tàu. Thực phẩm của VN cũng nổi tiếng nhưng chưa được quy mô hóa như chinese food. Có một đặc điểm mà chỉ có người VN có và nổi bật nhất là họ đã và đang sống thành các cộng đoàn trên đất người. Những cộng đoàn này thành hình vì nhu cầu tôn giáo, văn hóa quốc gia dân tộc. Nếu người Do Thái duy trì được truyền thống tôn giáo do cha ông để lại một cách ngặt nghèo, tạo cho mình một thế lực về kinh tế và chính trị trên thế giới. Người VN với ưu điểm là đang sống trong các cộng đoàn Đức Tin. Chắc chắn sẽ hình thành một thế lực lớn mạnh có thể cứu được Quốc Gia VN đang dần dần biến mất vào tay Trung Cộng. Truyền thống này chính là đường CTTĐVN.

3- Đường CTTĐVN. Con đường sẽ đưa người Việt giải phóng quê hương. Con đường này sẽ có sức mạnh hội tụ được người Việt trên thế giới.

Chính Khí Dưới Triều Đại Nhà Trần

Độc thơ Nguyễn Công Trứ trong bài Kê Sĩ: "Khí hạo nhiên chí đại chí cương, so chính khí đã đầy trong trời đất." Khí hạo nhiên là chính khí trong trời đất hội tụ lại. Luồng chính khí này có sức mạnh vô song có mãnh lực quy tụ được các anh hùng nhân kiệt. Dưới thời Nhà Trần luồng chính khí đã thể hiện qua Hội Nghị Diên Hồng và cụ thể qua Đức Trần Hưng Đạo. Lịch sử ghi lại rằng: *Lúc sắp mất, An Sinh Vương cầm tay Trần Quốc Tuấn (Trần Hưng Đạo), trăn trối rằng: "Con không vì cha lấy được thiên hạ, thì cha chết dưới suối vàng cũng không nhắm mắt được."* (Theo "Việt nam sử lược" của Trần Trọng Kim thì An Sinh Vương Trần Liễu lấy người chị của công chúa Lý Chiêu Hoàng, còn Trần Cảnh cưới Lý Chiêu Hoàng khi bà mới 7 tuổi. Sau này Lý Chiêu Hoàng không có con (khi chỉ mới 13 tuổi) nên Trần Thủ Độ bắt vợ của Trần

Liễu lúc ấy có thai ba tháng về làm vợ Trần Cảnh (chị thay cho em). Chính vì lẽ đó mà Trần Liễu oán giận Trần Cảnh. Quốc Tuấn ghi điều đó trong lòng, nhưng không cho là phải.

Đến khi vận nước lung lay, quyền quân quyền nước đều do ở mình, ông đem lời cha trăn trối để dò ý hai gia nô thân tín là Dã Tượng và Yết Kiêu. Hai người gia nô bẩm rằng: "Làm kẻ ấy tuy được phú quý một thời nhưng để lại tiếng xấu ngàn năm. Nay Đại Vương há chẳng đủ phú và quý hay sao?

Chúng tôi thề xin chết già làm gia nô, chứ không muốn làm quan mà không có trung hiếu, chỉ xin lấy người làm thịt dê là Duyệt làm thầy mà thôi."

(Lấy từ tích cũ: Sở Chiêu Vương chạy loạn ra nước ngoài, có người làm thịt dê tên là Duyệt đi theo. Sau Chiêu Vương trở về nước, ban thưởng cho Duyệt. Duyệt từ chối và nói: "Nhà vua mất nước, tôi không được giết dê, nay vua về nước, tôi lại được làm nghề giết dê, tước lộc thế là đủ còn thưởng gì nữa".)

Quốc Tuấn cảm phục đến khóc, khen ngợi hai người. Một hôm Quốc Tuấn vờ hỏi con ông là Hưng Vũ Vương Trần Quốc Hiến: "Người xưa có cả thiên hạ để truyền cho con cháu, con nghĩ thế nào?"

Hưng Vũ Vương Trần Quốc Hiến thưa: "Dẫu khác họ cũng không nên, huống chi là cùng một họ!"

Trần Quốc Tuấn ngẫm cho là phải. Lại một hôm Trần Quốc Tuấn đem chuyện ấy hỏi người con thứ là Hưng Nhượng Vương Trần Quốc Tảng. Trần Quốc Tảng tiến lên thưa: "Tổng Thái Tổ vốn là một ông lão làm ruộng, đã thừa cơ đẩy vận nên có được thiên hạ."

Trần Quốc Tuấn rút gươm mắng: "Tên loạn thần là từ đứa con bất hiếu mà ra" và định giết Quốc Tảng, Hưng Vũ Vương hay tin, vội chạy tới khóc lóc xin chịu tội thay, Quốc Tuấn mới tha.

Sau đó, ông dặn Hưng Vũ Vương: "Sau khi ta chết, đậy nắp quan tài đã rồi mới cho Quốc Tảng vào viếng."

Đức trần Hưng Đạo hay Hưng Đạo Vương là Nguyên Soái Trung Quân(Tổng Tham Mưu Trưởng), nhưng Thượng Tướng Trần Quang Khải anh em của nhà vua. ghanh ghét, đổ kị dèm pha ra mặt ngõ hầu chiếm lấy tước vị nguyên soái trung quân. Nhưng hẳn nhiên các tướng lãnh trong quân đội chỉ phục tùng và quý mến Hưng Đạo Vương vì tài đức của ngài. Có nhiều hành vi khiêu khích từ phía vị thượng tướng này nhưng Hưng Đạo Vương không hề quan tâm. Các tướng lãnh rất bất mãn vì hành vi trịch thượng của vị thượng tướng đó nên đến thỉnh ý của Hưng Đạo Vương có ý muốn cùng Hưng Đạo Vương trừ khử vị tướng kiêu binh này. Nhưng Hưng Đạo Vương can ngăn ngay tức thì. Ngài nói: "quân thù còn đang rình rập để nuốt chửng đất nước chúng ta. Nếu chúng thấy ta chia rẽ trong nội bộ, ấy là lúc chúng tiêu diệt ta. Ta nhịn không gây sự với thượng tướng vì sự hống hách vu khống của ông không phải là ta sợ ông. Nhưng ta vì đất nước và dân tộc này." Lại có lần khi thấy thượng tướng Trần Quang Khải tắm, Đức Trần Hưng Đạo đã kỳ lưng cho vị thượng tướng này. Cũng nhờ vậy mà sự hiềm khích tiêu tan. Khí độ của Đức Trần Hưng Đạo vì vậy mà bao trùm thiên hạ. Lời nói đầy sức hùng biện này làm cho ta nhớ lại vào thời Đông Châu Liệt uốc ở Trung Hoa xảy ra ở nước Triệu khi vua Triệu phong cho Lạn Tương Như làm tể tướng, Liêm Pha là một tướng tài ba thao lược cột trụ của nước Triệu thấy vậy không phục vì Lạn Tương Như chỉ là một thư sinh trói gà không chặt ở chốn thảo lư thôn dã mà nhà vua lại phong ông làm quan đầu triều thần trên cả các tướng võ và văn. Sự xung khắc giữa Liêm ha và Lạn Tương Như càng ngày càng khốc liệt. Khiến Lạn Tương Như m i lần thượng triều khi thấy Liêm ha đằng xa bèn tránh bọc đường khác mà đi. Kẻ hầu cận của Lạn Tương Như

có lần thấy chủ mình quan chức cao hơn Liêm Pha mà cứ có ý tránh mặt Liêm Pha như vậy bèn hỏi ông lý do tại sao? Ông cũng nói y như Đức Trần Hưng Đạo. Nhà Trần đã may mắn có Đức Trần Hưng Đạo, đã khiến cho nội bộ nhà Trần không bị chia rẽ và vì thế mới có Hội nghị Diên Hồng, đã tạo được một sức mạnh tuyệt đối; khiến cho dân quân một lòng đánh đuổi được quân xâm lược Trung Hoa lớn hơn gấp nhiều lần so với lực lượng quân sự thật là nhỏ bé của nước ta.

Chính Khí Và Đệ Nhất Tổng Thống Ngô Đình Diệm.

Lịch sử nước ta đã minh chứng luồng chính khí có sức mạnh quy tụ được những anh hào nhân kiệt của đất nước mỗi khi đất nước chúng ta gần kề với nguy cơ mất nước. Nói xa không xa lắm mà cũng chẳng gần lắm vào thời cuối đời nhà Nguyễn, dưới triều vua ảo Đại có một thanh niên cũng thuộc thành phần thân thích nhưng hẳn nhiên không phải là anh em ruột thịt của nhà vua. Ngay từ buổi thiếu thời ông vốn tính thông minh và chính trực. Sau những năm đèn sách ông được bổ nhiệm làm quan từ quan huyện rồi đến quan tuần vũ của Phan Rang (tương đương với chức vụ tỉnh trưởng). Ông là vị quan thanh liêm chính trực nên được dân chúng quý yêu. Tiếng tăm của ông trở nên lừng lẫy. Nhà vua bèn triệu vời ông và trao cho ông chức vụ quan thượng thư (tương đương với chức vụ Thủ tướng).

Ông nhận trách nhiệm này và bắt đầu tận dụng mọi hoàn cảnh và thời gian để đòi người Pháp phải nhượng bộ những quyền lợi tối thiểu cho dân tộc. Ngày đêm ông làm việc để đấu tranh vì dân tộc. Nhưng người Pháp dứt khoát không nhượng bộ. Dẫu đang ngồi trên Quyền cao chức trọng, nhưng ông nhận thấy trong lúc đó ông không khác gì một con én không làm nổi mùa xuân. Ông đã từ chức một cách khảng khái không hề luyến tiếc tiền tài và địa vị để chỉ đổi lấy một cuộc sống mới đầy phiêu lưu là lên đường ra nước ngoài hoạt động cứu đất nước khỏi sự đô hộ của người Pháp. Ông đã đi khắp Âu Châu và Mỹ Châu để kết giao giữa những người Việt yêu nước và những thế lực trợ lực của các cường quốc. Uy tín của ông vang dội nên đã được mọi người nể phục cũng như tham gia hợp tác. Sau cùng Vua Bảo Đại

một lần nữa chính thức mời ông làm Thủ Tướng vì ông là người duy nhất có cái khí thể chính khí có thể quy tụ được anh hùng hào kiệt để xây dựng đất nước. Trở về nước lần này ông không những nhận được sự hỗ trợ tích cực từ các thế lực bên ngoài nước mà uy tín ông trong nước cũng dâng cao tột bậc. Cái thành công đầu tiên mà ông gặt hái được là ông đã gạt được người Pháp ra khỏi đất nước. Dĩ nhiên là ông không đại gì rước người Mỹ vào. bước kế tiếp của ông là dẹp loạn xứ quân, tàn tích do Pháp để lại. Ông đã đánh dẹp loạn một cách rất ngoan mục. Quốc hội lúc này đã biểu quyết trao toàn quyền cho ông bằng việc truất phế vị vua bù nhìn Bảo Đại để ông chính thức thành lập đệ nhất cộng hòa. Ông chính là vị tổng thống đầu tiên(dựa theo Bên Giòng Lịch Sử của LM Cao Văn Luận.) Cố Tổng Thống Ngô Đình Diệm. Vị Tổng Thống đã mở ra một trang sử mới huy hoàng cho Việt Nam. Vì chi trong vòng 9 năm cầm quyền ngài đã làm cho miền nam VN trở nên trù phú và hùng mạnh về cả kinh tế, chính trị và quân sự. Sài Gòn từ đây có tên là "Hòn Ngọc Viễn Đông." Chúng ta đều hãnh diện về vị Tổng Thống này. Chính sự công chính, chính trực của ngài là một luồng chính khí có sức mạnh quy tụ được các anh hào nhân kiệt mà làm nên lịch sử một thời.

Chính Khí Qua Biển Cỗ Phong Thánh CTTĐVN

Không may cho đất nước ta sau khi cụ Ngô Đình Diệm ra đi, VN lại rơi vào màn đêm đen vô tận do những lãnh đạo trực lợi chỉ lo vinh thân phì gia và bị CIA giật giây ở sau lưng vì quyền lợi nước Mỹ. Để sau cùng đất nước một lần nữa rơi vào vòng nô lệ của tà thuyết vô thần Cộng Sản, một tà thuyết không ăn nhập gì với dân tộc. Dân oán dân than tận cõi trời xanh ngút ngàn nhưng cứ như gọi vào cõi hư không vô tịch. Kẻ bỏ đi người ở lại thật náo lòng. Ni non như bên bờ sông Babylon tôi ngồi tôi khóc, tôi ngóng chờ... Chợt trong u tối đêm đen ấy lué lên một luồng ánh sáng kỳ diệu. Do Chúa Thánh Thần soi sáng, đức Gioan Phaolo II đã nhìn ra con cháu của CTTĐVN sống đức tin rải rác khắp nơi trên thế giới qua các cộng đồng đức tin. Không có nơi nào có người Việt sống mà không có cộng đồng đức tin. Cũng như không nơi nào có người Tàu(Trung Hoa) mà không có nhà hàng Tàu. Thật là khác biệt với các sắc dân di dân khác, người Việt ta thật là gắn bó với cộng đồng đức tin. Đây không phải là chuyện ngẫu nhiên tình cờ mà có, nhưng như các cụ xưa nói: "con nhà tông không giống lông cũng giống cánh". Những giọt máu đào của CTTĐVN đã thấm vào lòng đất nay đang trở hoa sinh trái. Đức Giáo Hoàng Gioan Phaolo II đã nhìn thấy dấu chỉ này nhưng con cháu của CTTĐ lại thật mù mờ về CTTĐVN cha ông mình. Họ đang thừa kế một gia tài thiêng liêng kếch xù mà không hề hay biết gì. Đức Gioan Phaolo II ngỏ ý phong thánh

cho CTTĐVN. Đây hẳn nhiên không phải là việc làm có tính cách khích lệ cho đỡ tủi thân. Nhưng là một việc làm có tầm vóc thật chính xác và vĩ đại. Đây cũng không chỉ là việc làm chỉ để vinh danh các thánh theo kiểu danh lợi của thế gian. Nhưng Làm sao cho dân con nước Việt nhìn ra kho báu này. Đức Gioan Phaolo II cũng hé mở điều này cho giáo quyền VN và cho chính quyền VN một cơ hội bằng vàng ngàn năm một thuở xoay chiều khỏi sự kềm chế của Trung Cộng. Bằng việc mở ra một trang sử mới bắt nhịp cầu bang giao với tòa thánh. Học hỏi và làm sáng ra cái cốt lõi đạo sống tin yêu của CTTĐVN. Nhà nước VN đã đánh mất cái cơ hội chuyển mình ngàn năm một thuở này. Vì bản chất của CS là không tin và nghi ngờ tất cả và hẳn nhiên là "vô tri bất mộ". Cho nên thay vì thấy đây là một giải pháp tuyệt vời thì chúng lại sợ một khi phong thánh cho CTTĐVN thì dân chúng sẽ hồ hởi thừa thắng xông lên chiếm mất nồi cơm vàng của chúng. Vì thế CS bèn phớt lờ đi cho qua chuyện. Tòa thánh thấy CS lờ đi mà hàng giáo phẩm ở VN cũng không hào hứng gì nên quay sang cộng đồng đức tin VN hải ngoại. Câu hỏi được đặt ra là ở đâu có cộng đồng đức tin VN đông đảo nhất? Dĩ nhiên là Hoa Kỳ rồi. Tòa thánh qua đức ông Thụ là thư ký của Đức Gioan Phaolo II tiết lộ với ban điều hành Liên Đoàn Công Giáo VN/HK lúc đó cha Vũ Đình Trác là chủ tịch liên đoàn. Liên Đoàn đã triệu tập đại hội để bàn về công tác đứng ra thay cho GHVN thăm lắng lo việc phong thánh cho CTTĐVN. Liên Đoàn đã chọn cha Hoàng Xuân Nghiêm lo việc gây quỹ để tài trợ cho việc phong thánh. Cha Hoàng Xuân Nghiêm với sự tin nhiệm của Liên Đoàn đã bắt đầu đi giảng để gây quỹ. Tuy nhiên sau gần một năm trời trôi qua mà chẳng có một chút khởi sắc nào. Dường như chẳng ma nào thèm ngó ngang gì đến. Người ta nghe nói đến CTTĐVN thì lại càng lãnh đạm thờ ơ. Các linh mục giảng lời Chúa chỉ nói đến các đấng thánh như Phanxico, Đa Minh, INhã, Teresa ...chứ có ngó ngang gì đến CTTĐVN, " Bụt nhà xem ra không thiêng."

Chính Khí với LM Micae Việt Anh

Đang lúc Liên Đoàn bế tắc thì vào gần cuối năm 1987, hội nghị các bề trên thượng cấp các dòng tu VN ở Hoa Kỳ nhóm họp tại New Orleans, LA đã chính thức đề cử Cha Micae Nguyễn Khắc Việt Anh, bề trên tổng quyền và sáng lập Tu Hội Tận Hiến Nhập Thể làm chủ tịch ủy ban phong thánh CTTĐVN. Đây hẳn nhiên cũng không là việc tình cờ. Đại hội các bề trên thượng cấp đã chọn cha Việt Anh vì ngài đã làm Tổng Ủy Di Cư đưa dân di cư từ Bắc vào Nam. Sự thanh liêm, chính trực, hồn nhiên thánh thiện đơn sơ của ngài đã ghi đậm nét son trong lịch sử dân di cư. Dân chúng có thể chỉ biết đến các GM như GM Phạm Ngọc Chi hay GM Lê Hữu Từ. Nhưng những giới hữu trách

như Tổng Thống Diệm, các GM và LM thì không thể nào không ghi công lao của vị Tổng Ủy Di Cư này. Do thành tích này ngài được gửi đi du học Âu Châu. Trở về nước năm 1968 ngài tiếp tục phát triển Tu Hội Tận HIến Nhập Thể. Năm 1969 tại học viện Thánh Tô-ma dòng Đa Minh, đại hội các bề trên thượng cấp liên dòng đã đồng thanh bầu chọn ngài làm chủ tịch. Việc làm của ngài đã làm cho hàng giáo phẩm VN thấy hết kinh ngạc này tới kinh ngạc khác như một luồng gió mới mà CTT đã dùng ngài như công cụ thổi vào miền đất truyền giáo VN. Năm 1970 tòa khâm sứ tại VN đã thăm dò ý kiến ngài về việc đức cha Simon Nguyễn Hòa Hiền đề cử đích danh ngài làm GM của địa phận Đà Lạt, nhưng ngài đã chối từ vì tu hội ngài thành lập quá mới còn cần ngài trong giai đoạn này. Chính vì những thành tích này, các bề trên thượng cấp VN/HK đã đẩy ngài vào công tác vận động phong thánh cho CTTĐVN. Cái khó khăn trong việc phong thánh không phải là gây quỹ nhưng

là vì sự "vô tri bất mộ của dân ta đối với CTTĐVN". Cái khó khăn thứ hai là cơ chế tổ chức Liên Đoàn Công Giáo VN/HK. Cứ xem việc bầu chọn vị chủ tịch của Liên Đoàn trong nhiều năm thì thấy rõ. Các vị chủ tịch lần lượt được bầu chọn chỉ vì các ngài là người gốc địa phận Bùi Chu. Nói ra điều này xem ra có vẻ thật không ăn nhập gì nhưng nó là sự thật. Phải nhắc lại biến cố Cha Chủ Tịch Liên Đoàn Vũ Đình Trác sau một thời gian ngắn làm chủ tịch ngài đã hồ hởi tuyên bố vung vít lên rằng mùa Xuân đã đến cho quê hương VN; xem như Việt Cộng mở cửa

chào đón người Việt trở về để xây dựng VN, nhưng thực sự Việt Cộng đâu có đơn giản như vậy. Vì sự nông nổi này, ngài đã bị quần chúng kịch liệt phản đối. Giới truyền thông báo chí ở California lên tiếng chỉ trích kịch liệt. Sau cùng tám miền trưởng của Liên Đoàn họp lại và ép cha Trác phải từ chức chủ tịch. Đại hội Liên Đoàn họp tại California mừng CTTĐVN được Phong thánh và bầu vị chủ tịch mới cho Liên Đoàn. Ngày bầu cử đã được thông báo trên giấy trắng mực đen có khoảng 113 LM tham dự để bầu chủ tịch Liên Đoàn thế mà một nhóm nhỏ khoảng 30 cha bất chấp kéo nhau vào phòng họp bầu tân Chủ tịch Liên Đoàn. Việc bầu bán được diễn ra y hệt như Việt Minh tổ chức dùng con nít với cờ đỏ sao vàng cướp chính quyền ở Hà Nội năm 1945. Việc làm này không chỉ vớ vẩn mà là một sự miệt thị khinh thường và sỉ nhục cho Liên Đoàn. Tưởng chừng ngoài xã hội thì người ta tranh giành

quyền bính và lợi lộc chứ có ai ngờ trong nhà đạo lại còn làm quá hơn ngoài đời vậy.

Như đã nói về các trở ngại ở trên. Cha Việt Anh đã làm sao xoay trở tình thế? Về mặt tổ chức ngài đã điện thoại và họp mặt với tám vị miền trường của Liên Đoàn xin các ngài yểm trợ ủy ban như là một ủy ban được đặc nhiệm xử dụng các cơ chế của Liên Đoàn. Làm việc này dĩ nhiên là bị vị chủ tịch phản đối, nhưng cái khéo của cha Việt Anh ở chỗ biết dụng nhân tài nên cả tám miền trường đều đồng thanh ủng hộ ngài như vị Đặc Nhiệm Tổng Tài xử dụng cơ chế của Liên Đoàn trong thời kỳ phi thường. Vì thế Ngài đồng thời cũng thành lập văn phòng UBPTCTTĐVN, chọn các nhân tài trong Liên Đoàn phụ trách các ban ngành khác như khối nội dung, khối báo chí và rao giảng, ấn loát...Ngài đã cho in tập sách Dòng Máu Anh Hùng Tử Đạo của cha Trinh Việt Yên phát không cho mọi người. Tận dụng mọi báo chí hiện hành để phổ biến về CTTĐVN. Công việc đang tiến hành thuận lợi thì được tin GM Bùi Tuần bay qua Roma để phản đối việc tổ chức phong thánh của Liên Đoàn Công Giáo tại Hải Ngoại với lý luận đây là việc làm của GHVN và HĐGM Việt Nam là người đứng ra tổ chức chứ không phải làm của các Liên Đoàn Công Giáo Hải Ngoại. Rất may Roma với kinh nghiệm nhiều năm dưới thời CS ở Ba Lan, Đức Giáo Hoàng Gioan Phaolo II nhìn thấy ngay đây là đòn dùm "gậy ông đập lưng ông của CS". Vì thế mà Đức Giáo Hoàng Gioan haolo II đã không tiếp kiến GM Bùi Tuần. Đức GM Bùi Tuần không biết làm sao cho hết thời gian bèn bay qua nước Đức để gặp bạn bè cho qua ngày trước khi về VN.

Câu hỏi mọi người thắc mắc là tại sao Việt cộng lại dùng lá bài Bùi Tuần trong giai đoạn này? Lý do đơn giản là sau khi Việt Cộng xâm chiếm miền Nam. GM Bùi Tuần được đức cha Ngữ thuộc giáo phận Long Xuyên cất nhắc lên làm GM thay cho ngài. Địa phận Long Xuyên có LM Nguyễn Minh Triết ở Cái sắn. Giáo xứ của ngài ở trong vùng ban ngày thì quốc gia còn ban đêm thì Việt Cộng. Để sống còn trong vùng dĩ nhiên ngài phải có đi có lại với cánh Việt Cộng gộc nằm vùng trong đám này có tay Nguyễn Minh Triết chủ tịch nhà nước. Chính chủ tịch này đã lấy nguyên văn cả tên lẫn văn bằng tú tài hai của cha Triết làm của mình trong việc thăng quan tiến chức. Cha Triết và nhóm Việt Cộng nằm vùng này thường gọi nhau bằng anh em(như anh tư anh năm) Cha Triết vì thế trở nên có giá sau ngày CS xâm chiếm miền Nam. Địa phận Long Xuyên cũng là đất của ba cha tập kết ra bắc và là dân biểu trong quốc hội miền Bắc. Ngay sau giải phóng, GM Bùi Tuần đã đặt LM Triết làm giám đốc đại chủng viện Long Xuyên không phải vì ngài có bằng cấp và

học lực cao nhưng là vì cái quan hệ này. Cũng vì lý do này địa phận Long Xuyên đã có nhiều quyền lợi hơn các địa phận khác. Các địa phận khác có gì rắc rối với nhà nước CS thì có đức Bùi Tuần cố vấn và can thiệp giùm. Tỉ dụ như việc chuyển các linh mục trong địa phận ta thấy ở Long Xuyên hầu như không có vấn đề. Không những thế Long Xuyên còn có thể chuyển cả LM của mình làm GM ở các địa phận khác như Xuân Lộc, Lạng Sơn... Phải nhận ra điều này là việc ngoại giao này mang lại ích lợi cho giáo hội dưới chế độ độc tài CS. GM Bùi Tuần từ đó cũng trở nên có thể giá trong HĐGMVN. Tin hành lang cho biết ngài có thể về làm TGM Sài Gòn nay mai thay thế cho TGM Nguyễn Văn Thuận bị CS bắt đi sau ngày chúng chiếm miền nam. Việt Cộng bèn lợi dụng ngay lá bài trong tay này và ngỏ ý xin ngài đập tắt cái khí thế chuẩn bị phong thánh CTTĐVN ở hải ngoại với lý do rất kêu: "CTTĐVN phải do HĐGMVN tổ chức chứ không thể do LĐCGVN/HN." Khi GM Bùi Tuần bay qua Roma để xin yết kiến với ĐGH Gioan haolo II. có nhiều dư luận bàn tán cho ngài là GM đỏ như GM Phạm Tấn của địa phận Bùi Chu. Thực ra thì ngài không thể là đỏ nhưng chiếc ghế TGM Saigon có lẽ cũng rất hấp dẫn mà anh Tư, anh Năm có thể hỗ trợ để ngài có nhiều cơ hội hơn. Việt Cộng rất khéo trong chiến thuật dùng gậy ông đập lưng ông. Chúng không thành công trong dịp này nhưng Việt Cộng đã thành công lớn trong việc loại trừ TGM Ngô Quang Kiệt bằng lá bài TGM Nguyễn văn Nhơn với cái ghế hồng y ở Hà Nội.

Trở lại việc phong thánh CTTĐVN, Cha Việt Anh đã bằng mọi cách cho phổ biến và sưu tầm nhiều tài liệu về CTTĐVN vì thế mới đầu dân chúng không hiểu nhiều về CTTĐ nhưng nhờ có tài liệu tham khảo mà sự nghiệp của CTTĐVN mới được biết đến nhiều hơn. Sau biến cố phong thánh, có nhiều cộng đoàn, giáo xứ, trung tâm VN đã lấy tên của CTTĐVN. và đức mẹ La Vang để đặt tên cho mình. Đã có những buổi học tập và tĩnh tâm hướng về CTTĐVN. Tuy nhiên như các cụ xưa thường nói: "để là hòn đất, cất lên thành ông bụt" Dẫu là ông bụt trên bàn thờ rồi nhưng thiếu hương khói thì ông bụt ấy chả mấy chốc thành pho tượng đá với đầy rong rêu trong các miếu hoang. Cha Việt Anh cũng nhìn ra vấn đề này. vì thế ngay sau biến cố phong thánh ngài đã nghĩ ngay đến một trung tâm hành hương CTTĐVN. trung tâm này sẽ là nơi quy tụ các thánh tích, tài liệu sách báo, phim ảnh, sẽ có nhà tĩnh tâm, nhà ơn gọi, phòng họp như một đại sảnh dành cho các buổi hội họp... Rất tiếc giấc mơ chưa thành thì ngài đã được Chúa gọi về.

Luồng Chính Khí Thể Hiện Công Lý và Hòa Bình Qua TGM Ngô Quang Kiệt.

Khi Việt Minh cướp được chính quyền với một bầy trẻ em vô tội ngây ngô tay cầm cờ đỏ sao vàng. CS bèn cướp tài sản của dân bằng cách đấu tố tư sản mại bản, cường hào. Tiếng là lấy lại tài sản cho nhân dân nhưng mọi thứ đều lọt vào miệng cọp CS. Dân chúng được gì trong những vụ đấu tố này. Dân chúng chỉ là con cờ thí mà CS lợi dụng để cướp tài sản tài sản của dân chúng. Giáo hội cũng bị chúng dùng đủ mọi phương thức để cưỡng bức chiếm đoạt. tất cả những hứa hẹn mang lại công bình cho tầng lớp nghèo bị rơi mặt nạ. Giới cùng đinh hồ hởi được mấy tháng đầu rồi lại trở nên bần cố nông hơn trước. Chỉ có đảng viên CS là tha hồ vơ vét về. Khi CS chiếm miền Nam. Chúng thực hiện việc cướp bóc có kinh nghiệm hơn và càng khốc liệt hơn vì lần này chúng đâu cần phải đánh lừa ai nữa. Dân đen bây giờ như cá nằm trên thớt còn cựa quậy vào đâu, còn kêu gào với ai nữa. Bây giờ chúng toàn quyền sanh sát trong tay.

Việc cướp bóc tài sản của dân chúng càng trở nên táo bạo hơn. Sự thống khổ của người dân oan rồi cũng thấu trời xanh. CS nói là sẽ trả lại tài sản cho dân nhưng đây chỉ là một cách nói của CS. Ai muốn lấy lại tài sản, mặc dù tài sản ấy đã bị chiếm cứ bao nhiêu năm nay bởi những cán bộ nhà nước, lại không bảo trì, không sửa chữa. Muốn lấy cần phải trả tiền ít nhất là phân nửa, hoặc các cán bộ cứ ì ra đấy thì bố ai giám lấy lại nhà. Đúng chỉ là một lối nói cho qua chuyện. Đức TGM Ngô Quang Kiệt đã thấu được lòng dân nên ngài nhập cuộc cùng với dân đen bằng cách đòi nhà nước trả lại tài sản của địa phận Hà Nội đã bị nhà nước cướp và dùng vào việc tư nhân. Dân chúng thật hồ hởi khi thấy vị chủ chăn của mình đã cảm thông và đứng lên tranh đấu cho công lý. Phong trào tranh đấu đang mở ra một con đường sáng, một cơ hội bằng vàng nữa cho dân tộc VN trở mình khỏi ách thống trị độc tài phi nhân bản của lý thuyết CS. Có một số GM khác cũng lên tiếng đồng tình ủng hộ lập trường tranh đấu của TGM Ngô Quang Kiệt như GM Sang của giáo phận Thái Bình, GM Oanh của giáo phận Kon Tum...nhưng con số GM ủng hộ thật ít ỏi. Chỉ có Dòng Chúa Cứu Thế là nhập cuộc đồng hành với TGM Ngô Quang Kiệt. LM và giáo dân Hải Ngoại cùng báo chí, TV, đài phát thanh lúc nào cũng sẵn sàng cùng với ngài đấu tranh. HĐGMVN với TGM Nguyễn Văn Nhơn làm chủ tịch không một lời hỗ trợ trước sự đấu tranh cho công lý này. Giả như VN có một chủ chăn lãnh đạo như đức Hồng Y Trần Nhật Quân của

Hồng Kong thì có lẽ cao trào đấu tranh này đã thành công. Vì đây thực sự là một cơ hội trở mình thật hiếm có cho VN. TGM Nhơn đã cam tâm trở nên lá bài gây ông đập lưng ông cho CSVN để dập tắt phong trào đấu tranh này. Để ý một chút thì sẽ thấy ngay TGM Nhơn không thể không thấy điều này. Như vậy TGM Nhơn đã vì cái gì? Vì thương và lo cho GHVN? Hay vì cái ghế Hồng Y ở Hà Nội? Xin dành câu trả lời cho Độc giả. Nói tóm lại đường đấu tranh cho công lý và hòa bình cho dù có bị dập vùi nhưng vẫn âm ỉ chờ đợi. Một TGM Ngô Quang Kiệt, một LM Nguyễn Văn Lý, một Lê Thị Công Nhân, một Cù Huy Hà Vũ, một Nguyễn Khang, một Điều Cày vẫn còn tiếp tục chiến đấu sống còn cho công lý và còn nhiều tiếng nói Và con tim thao thức khác con cháu CTTĐVN sẽ so vai sát cánh hội tụ với luồng chính khí vì công lý cho VN.

Hiện Tượng Mới và Thế Ý Giốc

Hiện nay đã và đang xuất hiện nhiều blogger, website tranh đấu cho nhân quyền, cho tự do ngôn luận, báo chí, phong trào giới trẻ như: "tôi không thích đảng Cộng Sản", phong trào walk for freedom,...xem ra có chiều hướng ý giốc thuận lợi. TS Cù Huy Hà Vũ mới đây đã viết một bài bình luận: "Bài học đồng minh 1979" Ông cho rằng VN bây giờ đã ở trong thế vì sống còn nên phải đi với Mỹ. Bây giờ thì càng gần Mỹ thì càng phải thể hiện tôn trong nhân quyền, càng phải cho dân có tiếng nói. Dĩ nhiên Mỹ cũng đã và đang khuyến khích VN làm điều này. Liệu VN có làm điều này không? Dĩ nhiên vì ở trong thế sống còn nên cũng phải ỡm ờ cho qua chuyện, cố dấm ăn xôi. Nếu có phong trào nào dấy lên vào lúc này thì chúng không thể ra tay đàn áp thẳng thừng như trước vì còn e dè Mỹ. Cũng vì vậy mà có nhiều phong trào, tổ chức cũng như cá nhân tranh đấu cho nhân quyền, chúng có thể bắt nhưng không thủ tiêu như trước kia. Hoặc lấp lửng tuyên bố như Nguyễn Tấn Dũng là không thể ngăn chặn các tiếng nói tranh đấu trên mạng internet. Nguyễn Tấn Dũng còn ve vãn các tôn giáo ra mặt như việc đi chùa cũng ngồi thiền và dâng hương; tuy đây chỉ là những cử chỉ ngoại giao nhưng có bao giờ CS chịu làm như vậy để ve vãn tôn giáo. Vì thế mặc dầu có các phong trào, hoặc cá nhân viết lách ì sèo, rùm beng mà không thấy một tôn giáo nào hỗ trợ hoặc đá động gì tới cả. Liệu các tôn giáo cứ tiếp tục im hơi lặng tiếng trước sự mong đợi của toàn dân? Dẫu sao thì tà thuyết hay lý thuyết CS cũng sẽ cáo chung, nhưng cũng cần có kẻ đẩy cục đá ấy từ đầu giốc thì nó mới lăn chứ!